

CĂRȚI CARE NE-AU FERMECAT ÎN 2020

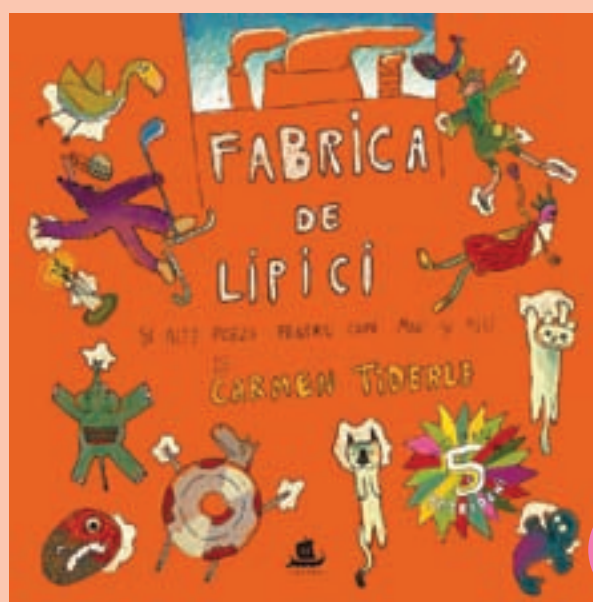
#AutoriȘiIlustratoriRomâni

5+

8+

7+

8+

10+

8+

3+

3+

INVITAȚIE SPECIALĂ

#humanitasjunior20

Dragi juniori (și părinți de juniori),
Bine v-am regăsit în 2021! Ne era dor de voi și sperăm că și voi ne-ați simțit lipsa. De-acum, ne vom întâlni în ultima joi a fiecărei luni, cu câte un nou număr al revistei. În paginile ei vă vom prezenta noutățile editoriale, vă vom pregăti surprize, vom organiza concursuri cel puțin la fel de atrăgătoare ca acelea de anul trecut, vom iniția campanii care să promoveze lectura, vă vom face cunoștință cu cei mai grozavi autori și ilustratori români și câte și mai câte.

Și pentru că 2021 este pentru noi un an deosebit, căci se împlinesc nu mai puțin de 20 de ani de la publicarea primelor cărți pentru copii la Editura Humanitas, vrem să sărbătorim 365 de zile! Va fi cea mai lungă petrecere aniversară din câte s-au pomenit vreodată, iar voi sunteți invitații de onoare. Ce spuneți, veniți alături de noi să sărbătorim cărțile frumoase și poveștile care ne fac să visăm?

UN AN PLIN DE POVEȘTI

NOU

7+

Traducere de Maria Rizoioiu

Angela McAllister, faimoasa autoare britanică pe care cei mai mari dintre voi o cunosc grație volumelor *Povești cu animale din lumea întreagă* și *Povești cu căpcăuni și vrăjitoare*, iar cei mai mici datorită *Buzunarului cu pupici*, a revenit cu o nouă carte fermecătoare. Este vorba despre *Un an plin de povești. 52 de sărbători și legende din lumea întreagă*, un

volum fabulos ilustrat, care ne poartă prin țările și culturile lumii vreme de un an și ne povestește legendele care stau în spatele celor mai iubite sărbători de pretutindeni. Celebrăm astfel din prima zi a noului an până la Revelion și din Europa până în Asia și Africa, cu 52 povești, câte una pentru fiecare săptămână a anului, care ne deschid orizontul către spații culturale fascinante și ne oferă tot atâtea motive de a ne bucura.

Ca să le fie de ajutor cititorilor, autoarea a alcătuit la finalul cărții o listă cu informații despre cele mai importante sărbători din toată lumea.

Din cuprins: *Prințul broscui*, *Ceaunul cu galbeni*, *Iepurele din Lună*, *Iona și balena*.

8+

10+

IANUARIE – ANUL NOU CHINEZESC

REGELE PĂDURII

poveste chineză

Într-o zi, tigrul se furișa printre umbre în căutare de pradă, când îl văzu pe vulpoi că dă târcoale peșterii lui. Tigrul zâmbi. Cu un salt, se năpusti asupra vulpoiului și îl prinse bine de coadă.

— Dă-mi drumul! strigă vulpoiul, trăgându-și coada. Cum îndrăznești să îl ataci pe Regele Pădurii?

Tigrul fu luat pe nepregătite.

— Ce prostie! zise el. Nu tu ești Regele Pădurii!

— Ba sunt, zise vulpoiul. Sunt atât de puternic, încât toate animalele se tem de mine.

Dacă nu mă crezi, vino și am să-ți arăt.

Tigrul era curios. Îi dădu drumul vulpoiului și îl urmă îndeaproape pe potecă. Ajunseră la o turmă de căprioare de lângă râu. Când vulpoiul se apropie de ele, căprioarele se zburătăciră de frică și o rupseră la fugă în toate părțile.

— Vezi, ți-am spus că eu sunt Regele Pădurii, zise vulpoiul îndrăzneț și merse mai departe.

Tigrul îl urmă îndeaproape. Ajunseră la o familie de porci care râmau printre copaci.

Când vulpoiul își făcu apariția, porcii guițară și o luară la goană.

— Vezi, ți-am spus eu, zise vulpoiul și merse mai departe.

Tigrul îl urmă îndeaproape. Ajunseră la un grup de maimuțe care stăteau pe o cracă. Când vulpoiul se opri sub cracă, maimuțele țipară de spaimă și se ascunseră în vârful copacului.

— Ai văzut? zise vulpoiul. Toate animalele se tem de mine.

— E incredibil, dar adevărat! Încuviință tigrul. Am văzut cu ochii mei. Cu siguranță ești Regele Pădurii. Te rog să mă ierți, Maiestate.

— Te iert, zise vulpoiul șiret. Dar ai grijă să nu se mai repete!

Apoi, tigrul făcu o plecăciune adâncă și, dând din coada lui maiestuoasă, se făcu nevăzut printre umbre.

BINTERVIU

cu Liana Alexandru și Iulian Comănescu

Ca să-i cunoaștem mai bine pe Liana Alexandru, autoarea volumelor *Cea mai frumoasă noapte*, *Cea mai frumoasă zi* și *Băiatul care nu credea în Moș Crăciun*, și pe Iulian Comănescu, autorul volumului *Călătorie pe Volta*, *Planeta Becurilor*, cea dintâi carte din seria *Prima aventură pentru copii ca tine*, ne-am gândit să renunțăm la formula clasică a interviului și să-i rugăm să-și pună întrebări unul altuia. Așa s-a născut „binterviul” și, odată cu el, rubrica de față.

foto © Florin Costache

Iulian Comănescu: Liana, că tot suntem la o lună distanță de sărbătorile de iarnă, prilej cu care ai mai scris o carte cu Moș Crăciun, ce crezi face Moșul în restul anului, când nu cară cadouri?
Liana Alexandru: În timpul anului, Moș Crăciun umblă deghizat. Merge voluntar la copii, la bătrâni, la oameni în nevoie, ca să aducă tratamente, zâmbete și povești. Odată, i s-a cerut să se costumeze în Moș Crăciun pentru niște copii sărmani. N-a refuzat, ca să nu fie deconspirat.

Iulian Comănescu: Tu ești renul Rudolf din cartea ta *Cea mai frumoasă noapte*. *Cea mai frumoasă zi?*
Liana Alexandru: Rudolf e, de fapt, copilul care citește. Doar el are puteri de „mare vrăjitor“. Ca autoare, am și eu am un pic din fiecare personaj, dar, dintre toate personajele din carte, cel mai mult îmi place vulpea Sylvie care-și schimbă singură partiturile.

Efrem și Alma, copiii de la care a pornit povestea scrisă de Iulian Comănescu.

Liana Alexandru: Iulian, ai început să scrii povești de dragul lui Efrem, băiețelul tău, pe care l-ai și inclus în poveste alături de Alma, prietena lui din realitate. E o frumoasă vrajă pentru a-i păstra împreună prin intermediul unei cărți. Dacă ai fi putut în copilărie să te vâri într-o poveste, care ar fi fost aceea și ce erou ai fi fost tu?
Iulian Comănescu: Eu am deschis ochii cu *Cei trei muschetari* și *Doi ani de vacanță*, mi-ar fi plăcut să fiu d'Artagnan și Service, le-am citit imediat ce am fost capabil să le citesc, adică prin clasa întâi. Poveștile pentru copii mai mici nu-mi prea plăceau. Când aveam trei sau patru ani, eram în grija străbunicii, Omama, pe care am cunoscut-o bine. Bunicii mi-au povestit că îmi tot spunea poveștile clasice, gen *Capra cu trei iezi*, dar mă plictisisem fiindcă erau la fel și i-am zis să mai schimbe; și atunci Omama a ascuns lupul după calorifer în loc de sobă, de la un punct încolo. O altă „poveste“ la care am mai participat e aselenizarea, am văzut cum astronautii au coborât pe Lună, la televizor – am avut voie să stau până noaptea târziu să mă uit. Nu știu care dintre aselenizări a fost, probabil chiar Apollo 11, prima, dar nu sunt sigur. În orice caz, văd sufrageria din Suceava, cu bunica care pupă televizorul Național, alb-negru, pâlپând (era fată deșteaptă, dar se tot prostea făcând asta). Asta se leagă cu siguranță de povestirile pentru copii pe care le scriu.

Liana Alexandru: Mie mi-a plăcut în carte Titi, tocmai pentru că e inventat și, prin asta, posibil în infinite feluri. Cine e el pentru tine, cum i-ai ales numele, de ce l-ai adus printre copiii adevărați? Spune-ne povestea lui Titi, copilul care trebuia să existe ca personaj.
Iulian Comănescu: Cu un an sau doi înainte de povestea așa cum a fost scrisă, îi inventam lui Efrem niște povești scurte de spus seara, pe care le uitam a doua zi. Le ziceam *Titi și Becul*. Habar n-am de ce i-am zis Titi, dar Titi era cu siguranță un băiețel mai mic care făcea tot felul de trăsnaii pline de învățăminte pentru Efrem, care era mai mare chiar și atunci, când era mai mic. Becul era pe vremea aceea un simplu bec, Efrem se juca cu becurile și din fericire cele noi sunt de plastic, nu le poți sparge. Dar Titi trebuia să-i arate lui Efrem ce boacăne fac copiii mici și că boacănele nu sunt neapărat foarte rele, părinții se distrează cu ele, dar când te faci mare e bine să nu le mai faci. Sau măcar să faci altele :-)

Iulian Comănescu: Că tot scriem cărți pentru copii, îți aduci aminte cum era când erai mică?
Liana Alexandru: Eram un copil foarte iubit, vorbeam de la un an și rețineam ușor poezii. Dar eram foarte timidă, așa că mama m-a încurajat să ies în public, să urc pe scenă, să fac cursuri de teatru și de balet.

Iulian Comănescu: Erai cuminte când erai mică? Sursele mele zic că nu totdeauna.
Liana Alexandru: Singura mea nebulie era să merg la repetiții, lucru cu care tata nu era deloc de acord. Așa că mama mă acoperea când mă strecuram din casă și mă susținea la fiecare spectacol.

Cea mai frumoasă noapte, una din cele două povești care alcătuiesc cea mai nouă carte a Liane Alexandru are în centru, nu întâmplător, un spectacol fabulos.

Liana Alexandru: Iulian, ce voiai să te faci când erai mic?
Iulian Comănescu: Știu – fiindcă mi s-a spus – că atunci când eram mic am vrut să mă fac gunoier, popă și soldat. Pentru oamenii mari sunt personaje foarte diferite, pentru copilul care eram sunt meserii la fel de impresionante. Oameni îmbrăcați altfel, care produc zgomot în jur. Mi se părea la vremea respectivă că au niște treburi foarte importante.

Liana Alexandru: Dar, acum, când ești mare? Imaginează-te oricine vrei să fii, chiar dacă așa ceva nu există, și spune-ne cum arăți.
Iulian Comănescu: E o întrebare care pică foarte bine, fiindcă tocmai m-am mutat în altă țară și alt oraș și „vreau să mă fac ceva“. La Bruxelles, mă ocup mult mai mult de politică și de politicieni, îi ajut să comunice, să spună ce au de spus, lucru pe care la București îl făceam doar din când în când. Par niște chestii plicticoase, dar tocmai asta e miza mea, să fie mai puțin plicticoase

de-acum încolo, în primul rând. În al doilea rând, am încercat și am reușit să găsesc politicieni mai buni decât alții, care vor să schimbe lucrurile. Cred că meseria mea e să schimb lumea, am făcut-o deja de câteva ori până acum, atât cât poate face asta un singur om. Politicienii, oricât de enervanți sau hoți sunt uneori, sunt cei care se ocupă cel mai mult, dintre toate meseriile, cu ce-o să fie în viitor. Ceea ce spun și decid ei azi schimbă viața de mâine a tuturor, inclusiv a micilor noștri cititori. Dacă ești lângă ei începi să te gândești foarte serios ce și cum trebuie schimbat și cum faci ca oamenii să afle asta, să asculte ce ai de spus și să îți răspundă. Cu alte cuvinte, sunt popă, fiindcă politicienii îmi spun secretele lor. Soldat, fiindcă îi ajut să se lupte cu lucrurile rele care trebuie schimbate. Și gunoier, fiindcă unele cuvinte și idei trebuie aruncate la gunoi, dar sigilate bine, ca să nu producă mai multă mizerie în jur.

Biroul la care Iulian Comănescu a scris povestea călătoriei spre Volta.

Iulian Comănescu: Tu când și cum te-ai făcut mare?
Liana Alexandru: M-am făcut mare când eram mică fiindcă uneori trebuia să joc rolul unui adult. Dar adultul s-a reîntâlnit mai târziu cu acel copil, l-a luat de mână și a început să-i spună povești.

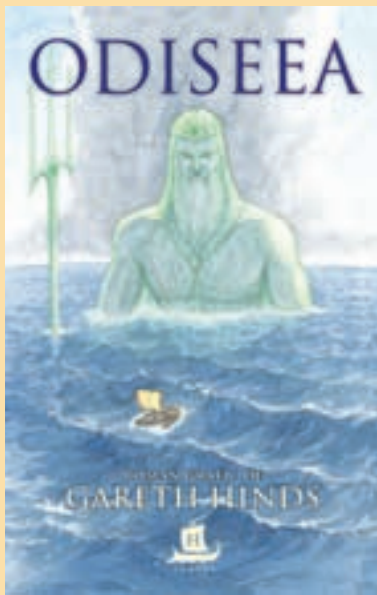

Biroul Liane Alexandru e, de fapt, al Selonei, fiica ei, căci Liana scrie pe laptop oriunde prinde o masă liberă (uneori la bucătărie :-)) Dar plușurile au fost sursă de inspirație, mai ales că renul e primit de Selona chiar de la Moș Crăciun acum trei ani când au fost în excursie în Laponia, la Rovaniemi. („A fost de vis la Cercul Polar“, ne spune Liana, „doar că erau –25 de grade și se făcea noapte după 4 ore!“)

Liana Alexandru: Poveștile sunt azi la un click distanță în online, în filme, jocuri, clipuri video, iar pentru mulți copii cititul e un chin. De ce să mai citească azi copiii, când pot găsi atât de ușor fericirea în fața unui ecran?

Iulian Comănescu: Ecranul cu jocuri și desene animate e un dreptunghi, e limitat de patru laturi – și de obicei n-are decât două dimensiuni, dacă nu e cinematograful 3D. Pagina de carte e cu totul altfel, e infinită, chiar dacă și ea e un dreptunghi. Fiindcă în ea sunt cuvinte care ne pot stârni în minte infinit de multe imagini. Un cuvânt e câteva litere. Să luăm de exemplu cuvântul „iubire“: n-arată deloc colorat și nici impresionant, acolo, pe hârtie sau pe ecran. Dar cred că în momentul în care îl văd, fiecare din cititorii noștri își închipuie o infinitate de imagini: mamele noastre, o amintire foarte frumoasă cu cineva foarte apropiat, o îmbrățișare dintr-un loc și timp anume, un cadou... Tabletele, mobilele și toate celelalte sunt foarte plăcute, e adevărat. Te distrează. Dar nu ele sunt fermecate, fermecate sunt cărțile. Dacă tu și prietenul tău cel mai bun vă uitați la un episod din *Războiul stelelor*, vedeți cum același lucru. Dacă tu și prietenul tău citiți (sau ascultați) aceeași povestire, o să v-o imaginați în două feluri mult diferite. Cuvintele sunt la prima vedere sărace, dar sunt singurele în care se pot ascunde atâtea lucruri. O floare e o floare, s-ar putea s-o vedem puțin diferit, dar e una și aceeași. Cuvântul „floare“ e în schimb toate florile de pe lumea asta, poate și cele de pe alte planete. Care au fost și vor mai fi.

ÎN CURÂND

Traducere de Andrei Pogăciăș

„Una dintre cele mai vechi povești ale culturii europene reușește încă să ne surprindă.“

Entertainment Weekly

„Capodopera unui remarcabil povestitor.“

The Wall Street Journal

„Gareth Hinds readuce la viață *Odiseea* cu o desăvârșită combinație de talent artistic și iscusință de povestitor. Viu și incitant, acest roman grafic este o excelentă reinterpretare a epopeii lui Homer.“ — **Rick Riordan**, autorul seriei *Percy Jackson și Olimpianii*

Gareth Hinds este autorul și ilustratorul unor romane grafice bazate în special pe marea literatură clasică. De-a lungul timpului, a făcut adaptări grafice după *Macbeth*, *Beowulf*, *Romeo și Julieta*, *Regele Lear*, *Neguțătorul din Veneția* sau povestirile lui Edgar Allan Poe, toate foarte apreciate de public și de critică. Datorită fidelității lui față de textul literar, aparatului de note și comentarii, care aduce informații suplimentare pentru tinerii cititori, științei de a decupa scenele importante și de a înlănțui momentele semnificative ale operei, precum și stilului clasic de ilustrație, Gareth Hinds a devenit unul dintre marile nume ale romanului grafic de azi. În 2011 a primit Literary Lights for Children Award, acordat de Boston Public Library.

foto © Scott LaPierre

CĂRȚI STRĂINE CARE NE-AU ÎNCÂNTAT ÎN 2020

Traducere de Anca Bărbulescu

Traducere de Maria Rizoiu

Traducere de Anca Bărbulescu

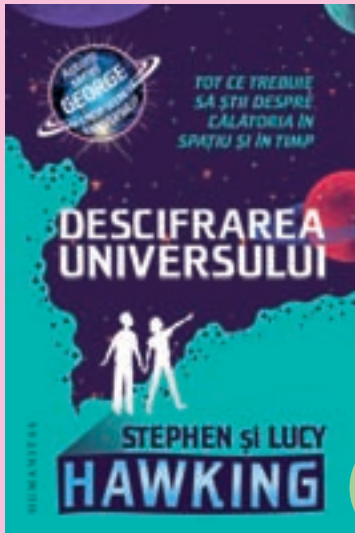
Traducere de Iustina Croitoru

Traducere de Alexandru Al. Șahighian

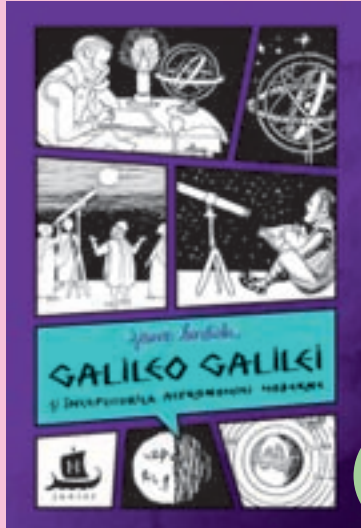
Traducere de Raluca Popescu

Traducere de Maria Rizoiu

Traducere de Gabriela Russo

Traducere de Cristian Negoită

Traducere de Ianina Marinescu

ACADEMIA JUNIORILOR

Prima mea școală!

10 CĂRȚI DE ACTIVITĂȚI INTELIGENTE ȘI DISTRACTIVE PENTRU GRUPA MICĂ

CEI MICI VOR ÎNVĂȚA SĂ:

- țină un creion;
- recunoască culorile principale;
- numească părțile corpului;
- răspundă la diverse întrebări în propoziții simple;
- înțeleagă și să identifice primii termeni matematici.

10 cărți educative

cărți de activități

cărți de exerciții

un manual pentru părinți

Spor la învățat acasă și la grădiniță!

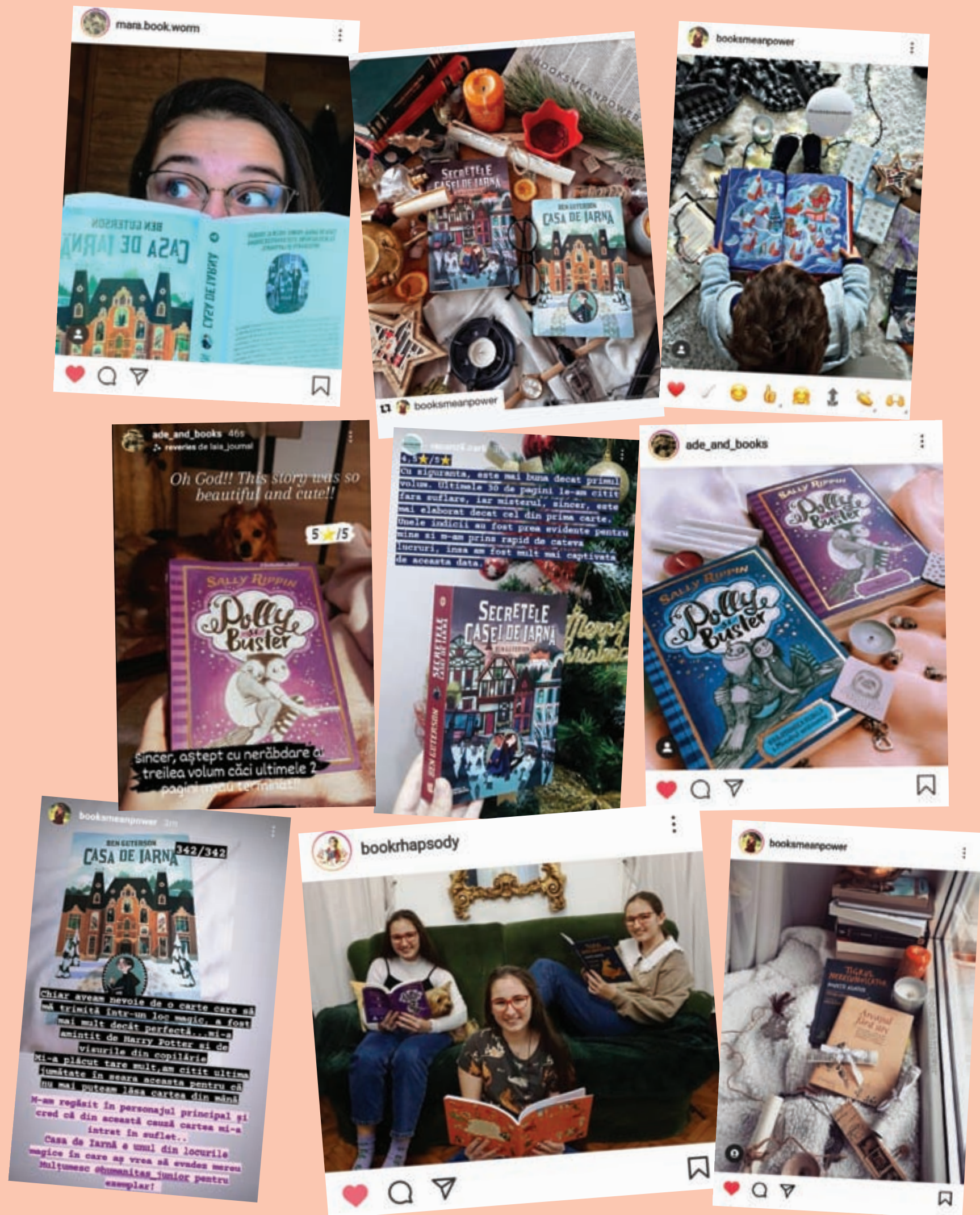
ALEGEREA LUI MIHNEA

Traducere de Diana Zotea

HUMANITAS JUNIOR PE INSTAGRAM

Le mulțumim tuturor cititorilor pasionați!

Editor coordonator: Iustina Croitoru (iustina.croitoru@humanitas.ro),
 PR Executive Humanitas: Alice Ene (alice.ene@humanitas.ro),
 Director de creație: Mihail Coșulețu (mihail.cosuletu@humanitas.ro),
 DTP: Jora Grecea (jora.grecea@humanitas.ro)
 Coordonator vânzări: Loredana Brașoveanu (loredana.brasoveanu@humanitas.ro)
www.humanitasjunior.ro / libhumanitas.ro